

in the thirties. — ZS. KARACS enumerates the names of the Jewish in a little settlement: Földes. — V. BARABÁS examines the family and nicknames in Eszeny, a Hungarian cottage (today in the Soviet Union: Javorovo). — A. HULEY enumerates the nicknames of Bócsa, a small village. — L. FÜLÖP gives data to the naming of the twins in c. Fejér. — I. T. MOLNÁR writes on the "masculinity" and "femininity" of Hungarian Christian names. — I. UDVARDI demonstrates the effect of the Hungarian written form to the Transcarpathian Ukrainian names. — J. B. PAROCZAI writes on the transliteration, transcription and translation of names. — K. CSIGE examines the personal names of V. M. Suk-sin's novelettes. — Z. CSIKÁSZ enumerates the names of cattles around town Ozd.

E P I L Ó G U S

Amikor a Névtani Értesítőt megindítottuk, azt hittem, öt-hat év múlva, 8-10 szám után bebizonyítja életképességét, és majd hivatalossá válik. Kilenc év telt el, 12 szám jelent meg. Egy kiadványsorozat életében nem nagy idő, de egy emberében éppen elég ahhoz, hogy számadást készítsen: Erdemes volt? Hasznára vált valakinek? Hogyan tovább?

Ezekre a kérdésekre aligha nekem kell felelnem, nem is tudnék. Leírom azonban, hogy mik voltak a szerkesztési elvek, eljárások, s döntse el az olvasó, hogy megfelelt-e ezeknek a kiadványsorozat!

Vitázó, tájékoztató, érdekes, hangulatos füzeteket akartunk csinálni. Teret adni a kísérletezésnek, az új keresésének, még el nem fogadott ötletek megjelentetésének. Minél több szerzőtől szerettünk volna cikket hozni. Olyanoktól is, akik nem hivatásosak, de érdeklődnek a névtan iránt. Fiataloktól, kezdőktől, még ha kiforratlanok, akadozók is a fogalmazásban, hivatkozásokban, bizonyításokban. A tanulmányok tartalmi részén csak néha változtattam, stílusán, kifejezésein is ritkán. (A szerkesztésnek a technikai része okozott sok gondot: nem lehetett korrektúrát csinálni, a gépelt szövegbe alig tudtam belevágni. Előfordult, hogy tévesen, elírással jelent meg egy tanulmány. — Ezért is elnézést kérek.) A szerzők sokfélesége különböző színvonalú munkákat eredményezett, néha laikus színezetet kapott a sorozat. Ennyit és így sikerült eddig!

Köszönöm a segítségét mindazoknak, akik bármi módon hozzájárultak az eddigi eredményekhez. Közülük már néhányan nem élnek. Fájdalmas veszteség volt Szabó T. Attila, Matijevics Lajos és Reuter Camillo halála, hiszen leglelkesebb támogatói voltak kísérletezéseinknek.

Ebbe a számba minden nálam levő kéziratot beépítettem. A következőt Hegedűs Attila szerkeszti. Kérem az eddigi munkatársakat, segítsék őt is munkájában: küldjenek számára érdekes, hasznos, jó tanulmányokat!

Tisztelettel és barátsággal üdvözlök minden kedves volt munkatársat és olvasót.

HAJDÚ MIHÁLY